

nu; *Straffelovsovertrædelser* bliver en anden Opgave, hvis Løsning maa overlades Kriminalpolitiet; *Sundheds- og Sædeligheds-sager* vil ogsaa kræve deres specielle Behandling, og hvad med *Familie- og civilretslige Sager*? ogsaa disse fraviger i Art og Behandling de forannævnte. Tjenesten skal imidlertid paa alle Omraader udføres paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade, men det kan næppe ske under Enhedspolitiordningen. Det sker egentlig upaaklageligt for Tiden, saa det maa anses for bedst at beholde den nuværende Ordning.

Med Hensyn til Kontrol med og Jagten paa de farlige Forbrydere, af hvilke adskillige har hele Landet som Virkefelt, maa Kriminalpolitiet kunne skabe en saa fortrinlig Organisation og et saa godt Kontrolsystem og Efterretningsvæsen, saa man ikke, for at naa det fuldkomne paa dette Omraade, behøver at nedlægge det lokale Politi og erstatte dette med Statspolitiordningen. Provinsbyerne vil ogsaa opdage under den nye Ordning, at det lokale Politi har udført mangan nyttig Opgave, som Byen nu kommer til at betale ekstra for.

Men ogsaa med Hensyn til den *økonomiske* Side af Sagen maa Mindretallet nære Betænelighed ved Lovforslaget. At den nye Ordning vil blive en *dyr* Ordning, kan næppe nogen nære Tvivl om. Det er saa ofte konstateret i vort Samfund, at naar man gennem Lovgivning har flyttet betydelige Opgavers Røgt fra Kommunerne over paa Staten, bliver den første mærkbare Følge deraf betydelig større Udgifter. Mindretallet nærer ingen Tvivl om, at det samme vil gøre sig gældende i Forbindelse med en ny Politiordning. Der vil snart melde sig Krav om større Mandskabsstyrke, end man har nu, Krav om et langt større Antal fast ansatte Tjenestemænd med Pensionsret, Krav om nye Embedsboliger (der findes kun ganske faa af saadanne i Landet), Krav om moderniserede Arresthuse, Afhøringslokaler m. v., ligesom der paa en Række andre Omraader uden Tvivl under en Nyordning af Politiets Forhold vil rejse sig Krav, der vil betyde større Udgifter.

Den økonomiske Lettelse, man i Danmarks Købstadkommuner venter at opnaa ved Indførelse af Enhedspolitiordningen under Staten, skal man næppe være alt for sikker paa at opnaa. Det er ingelunde udelukket, at den nye Politiordnings økonomiske Følger for Kommuner og Amter, sammenkædet som den er med den store Landsudligningspulje og de i Forbindelse med denne staaende nye Skatter, vil blive et meget lille Plus økonomisk for Befolkningen inden for disse Politikredse, da de nye fælleskommunale Skatter uden Tvivl vil gøre et godt Indhug skattemæssigt, selv i de Købstadkommuner, der skal have meget betydelige Beløb af Udligningsfonden.

Men der er endnu en vigtig Faktor for Mindretallet til ikke at kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, nemlig Hensynet til en retfærdig Fordeling af de fælles økonomiske Byrder i Samfundet. Det er i Provinsbyer og Landkommuner *ikke* Udgifterne til Rets- og Politivæsen, der tynger haardest paa Budgettet. Fordelt paa Befolkningstallet vil disse Udgifter rundt regnet udgøre omkring 2 Kr. pr. Indbygger i Landdistrikterne, omkring 5 Kr. for Provinsbyernes Vedkommende, men for Hovedstadens Vedkommende omkring 11 Kr. pr. Indbygger. Mindretallet maa hævde den Opfattelse, at den Fordeling, der ved Lovforslagets Gennemførelse vil ske af Udgifterne, vil blive til Fordel for Hovedstaden, medens Byrderne vil komme til at hvile tungest paa Provinsbyer og Landdistrikter, altsaa en økonomisk Uretfærdighed.

Mindretallet maa indstille Lovforslaget til *Forkastelse*, men vil i øvrigt motivere sin Stilling til Lovforslagene under disses Behandling i Salen.

Et *Mindretal* (Bindslev, Hasle og Petersen [Røj]) kan ikke tiltræde det foreliggende Forslag.

Fra mange Kommuner Side lægges der en overordentlig Vægt paa at bevare det kommunale Politi og derigennem den nøje personlige Tilknytning mellem Politiet og den lokale Befolkning. Mindretallet maa